

MARC

Per què ens has deixat tan aviat?

Tot just començaves a viure i ens has estat arrabassat.

Ens hauria agradat aprendre junts tantes coses...

Però no hi ha hagut temps, no hem arribat a conèixer-nos prou bé.

Eres tant petit, Marc.

*Encara no parlaves però identificaves el nostre rostre,
la nostra rialla.*

I coneixies les nostres mans.

El temps compartit ha estat ric,

ens has donat totes les raons per estimar la vida

i per lluitar per tu, i per tots els infants

que ens necessiten, que ens demanen llum

per obrir-se pas cap un món complex i perillós.

MARC

*Mai més no tindrem entre els nostres braços
el teu cos petit i vital.*

Des d'aquestes ratlles volem que recordis que

la teva presència, els teus ulls i el nostre amor per tu

ens ajudaran a suportar la tristor i la impotència

davant la teva pèrdua.

*Els nens, Marc, pensen que els grans tenim totes les respostes,
i no és així.*

Ningú no podrà respondre mai i fer-nos entendre per què has marxat.

No ens resignarem a viure sense tu.

Simbòlicament sabrem que sempre seràs al nostre costat:

quan vegem somriure un nen,

quan arribi la primavera,

quan cantin els ocells...

Tu hi seràs a cada instant, a cada moment important

i en la rutina més absoluta.

MARC

No ens rendim, continuarem endavant per tu.

Volem donar-te un cop més la nostra estimació

i la de tots els nens que han compartit el goig

de tenir-te durant aquest temps.

Siguis on siguis, ha de ser un lloc on llueixi el sol,

on no hi hagi ràbia ni rancúnia.

Un lloc des del qual sabrem que ens continuaràs estimant.

MARC GAINZA I COMINO,

Siguis on siguis,

dóna'ns la mà i prega per nosaltres.